

[Ole Donner]

digheder uden nogen som helst form for begrænsninger.

Problemet er, at de udenlandske krav ofte er fejlagtigt opgjort og udokumenterede, som det fremgår af skatteministerens svar til udvalget på spørgsmål nr. 8. I den periode, hvor midlerne er beslaglagt og der foregår en efterforskning mod den pågældende skatteyder, vil både bankkonti, kreditkort osv. være spærret, og der vil være indført andre likviditetsbegrænsninger, som medfører, at det såkaldte offer – for husk, at enhver er uskyldig, indtil det modsatte er bevist! – ikke kan betale sine regninger. Og når man ikke kan betale sine regninger, må man gå konkurs.

Hvis konventionen gennemføres i den skik-kelse, som skatteministeren ønsker, vil disse mange fejlagtigt opgjorte og udokumenterede krav måske blive trukket tilbage senere, men først efter, at udlandet har gjort brug af danske retsinstanter til at fastfryse og beslaglægge alt, hvad den i Danmark bosiddende udlænding ejer og har. Det er i den forbindelse en meget ringe trøst, når skatteministeren bl.a. siger, at spørgsmålet, om der kan anlægges sag i udlandet mod de derværende skattemyndigheder, må afgøres efter det pågældende lands procesregler.

Det er glædeligt, set fra Fremskridtspartiets synspunkt, at Storbritannien og Irland klart afviser og modsætter sig gennemførelsen af lov om gensidig administrativ bistand i sager om direkte og indirekte skatter. Danmark burde efter Fremskridtspartiets mening absolut gøre det samme. Man bør indse, at den konvention har rod i en helt anden ideologi end den, vi oftest hylder i Vesten, hvor den enkeltes ret sættes i højsædet. Med ratifikationen af denne konvention får de forskellige landes skattemyndigheder mulighed for at operere i det skjulte og på tværs af enhver barriere, og det giver ubehagelige mindelser om de ønsker, enhver totalitær stat har om at kontrollere borgerne. Den danske tradition er ikke ødelagt af politiske tendenser i retning af totalitære styreformersom f.eks. fascisme, kommunisme eller nazisme; derimod har langt de fleste danskere langt mere tilfælles med den engelske politiske tradition for demokrati og valgmuligheder. Men danskerne kan ikke vælge i dette tilfælde, de får påtvunget lovforslag nr. L 12 af politikerne. Netop derfor er det af afgørende vigtig-

hed, at vi indser alvoren i det, vi er ved at gøre her. Som repræsentanter for folket bør vi også repræsentere folkets interesser, og det er bestemt ikke i folkets interesse, at skattemyndighederne kan gennemkontrollere borgerne på enhver tænkelig måde.

Fremskridtspartiet ønsker først og fremmest at sikre borgernes rettigheder, ikke mindst over for staten. Dette lovforslag har kun til hensigt at sikre statens magt på bekostning af den enkelte borgers retssikkerhed. Hvis forslaget gennemføres, vil Danmarks politikere være godt på vej til at misbruge demokratiet til at stemme et totalitært styre igennem. Stolte danske demokratiske traditioner bliver trådt under føde, og derfor stemmer Fremskridtspartiet imod.

Formanden:

Jeg ringer, fordi jeg gerne vil være sikker på, at alle kan høre det spørgsmål, jeg nu stiller: Ønsker flere at udtale sig? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 114 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketsingsbeslutning om ændring af lov om varmforsyning og af lov om elforsyning.

Af Tove Lindbo Larsen (S) m.fl.

(Fremsat 27/11 91. Første behandling 12/12 91. Betænkning 28/1 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.